

Enn scheene Adventskronz

Omm letzde Somsdaach hott misch de Schorsch oogerufe unn hott gefroochd: Habbderr schunn eiern Adventskronz?

Naa, habb isch ze Antwort gewwe, warum frächsden?

Doo seeder: Ei weil isch grad ooner mache due unn doo kennt isch ferr eisch ooner mettmache.

Schorsch, saach isch, mir hänge koon Adventskronz mieh uff. Die Fraa dut e paar Tannezweische in e Vas stecke, die Adventskerrze stelle merr denewer unn dess dut uns longe.

Doo moont de Schorsch: No ja, isch mach halt ooner zum Uffhänge, awwer ooner, der e bissi onnersders iss als normal.

Dess wunnerd misch nitt, saach isch, isch kenn disch doch. Awwer saach emol, wie werdden doin Adventskronz ausseh?

Honnes, frächt erst emol de Schorsch, enn Kronz iss doch immer rund, odder?

Isch habb ins Telefon geniggd: Isch denk ja, enn Kronz iss immer rund, wie enn Ring su rund.

Ess war enn Aacheblig still, donn seeder: Donn muss isch merr zu moim Advents ... no ja Kronz e onner Wort iwwerleesche.

Isch habb de Kobb geschiddeld unn gesaad: Also donn verzähl merr mol, wie du dess Adventsding mache willst.

Adventsding, wasse Wort, hott de Schorsch geknorrd, also mir dut schunn ebbes oifalle, su wie mir dess mett moim Kronz oigefalle iss.

Unn was iss derr oigefalle?, frooch isch.

Unn widder warer enn Aacheblig still, bevor er gesaad hott: Isch nenn moi Arwett e Adventsgeviert unn ...

Isch habben unnerbroche. No ja, Adventsgeviert. Awwer gut. Unn weider?

Jetz war de Schorsch in soim Element. Isch numm vier Schalterbeemscher vier mol vier, schneid die uff e Läng vunn dreißisch Sentimeter uff Gehrung unn due se sesommeleime. In die Schnitt bohr isch achter Lescher, ferr die rote Bänder zum Uffhänge. Um die Bänder leicht enoi unn widder erausmache ze kenne, mach isch onn dene ihr End enn Knebel, gruß genuch, dass er dorsch die Lescher gieht. De Gäg iss: Uff die Schalterbeemscher kann isch Krippefigur stelle. Uff der oone Seit die heilisch Maria unn enn Engel, donn Maria unn Josepp uff de Flucht, weiters e Krippsche meddem Chriskind unn deletzde die heilische drei Könische. Ja, dess dut enn scheene Adventskronz ... e schee Adventsgeviert gewwe, moonsde nitt aach, Honnes? Weil dess iss aach ebbes gons Modernes.

No ja, saach isch, ruf misch oo, wonn doi Arwett ferrdisch iss, isch kumm donn bei disch unn gugg merr se oo. Also Schorsch ...

Halt, hott doo de Schorsch ins Telefon gerufe, halt. Honnes, isch frooch noch emol: Soll isch eisch su e Adventsgeviert mettmache?

Isch habb nor noch geflissderrd: Naa, Schorsch, liewer nitt. Weil die Fraa unn isch, mir sinn nitt su modern wie du.

Eiern Honnes